

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 222/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. T., S. B. a J. K., S. B., zastúpených advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Obvodného pozemkového úradu Košice - mesto v konaní vedenom pod sp. zn. 6/95-PÚ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. T. a J. K. odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. septembra 2007 doručená sťažnosť A. T., S. B., a J. K., S. B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. D. S., K., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Obvodného pozemkového úradu Košice - mesto (ďalej len „obvodný pozemkový úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6/95-PÚ.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 30. januára 1992 si sťažovatelia ako osoby oprávnené podľa § 4 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov uplatnili u právneho predchodcu obvodného pozemkového úradu svoj nárok na vydanie „pozemku, pôvodnej parcely č. 2318 o výmere 3908 m², vedenej pzkn. vložke č. 4561, v kat. území Košice - Sever, ktorej časť v súčasnosti tvoria parcely: č. 1735/1, 1735/4, 1735/6 a 1735/7 v celkovej výmere 1180 m², ktoré sa užívajú ako záhrady a nie sú zastavané“.

Obvodný pozemkový úrad v uvedenej veci rozhodol rozhodnutím sp. zn. 6/95-PÚ zo 17. januára 1995. Sťažovatelia následne proti uvedenému rozhodnutiu podali opravný prostriedok, ktorým sa domáhali preskúmania jeho zákonnosti (návrh z 20. februára 1995). Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) bol podľa sťažovateľov ich návrh na preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia z 20. februára 1995 predložený až v roku 2005, t. j. po viac ako desiatich rokoch.

Krajský súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 2 Sp 28/2005 z 13. februára 2007 tak, že rozhodnutie obvodného pozemkového úradu zo 17. januára 1995 zrušil a vec vrátil späť na ďalšie konanie. Podľa sťažovateľov uvedené skutočnosti vyplývajú aj z obsahu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1-Sž-o-KS 202/2004 z 13. septembra 2005.

Sťažovatelia sa podaniami z 23. mája 2007 a 21. augusta 2007 adresovanými riaditeľovi obvodného pozemkového úradu domáhali odstránenia nečinnosti tohto úradu v predmetnej veci. Odpoveď na ich sťažnosti im však nebola doručená a obvodný pozemkový úrad o nimi uplatnenom nároku počas šestnásť rokov trvajúceho obdobia nerozhodol. Sťažovatelia preto 5. septembra 2007 podali krajskému súdu návrh na začatie konania proti nečinnosti obvodného pozemkového úradu.

Podľa sťažovateľov vzhľadom na skutočnosť, že správne konanie v ich veci vedené obvodným pozemkovým úradom trvá už šesťnásť rokov a nie je dosiaľ právoplatne skončené, dochádza v ňom k porušovaniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovatelia „sa považujú za obeť porušenia ich základných práv, ktorých odškodnenie im Krajský súd v Košiciach, zatiaľ vo forme finančného zadostučinenia nemôže priznať, a keďže súčasní sudcovia ústavného súdu konajú rýchlejšie ako všeobecné súdy“, ústavnému súdu navrhli, aby nálezom rozhodol takto:

„1) Obvodný pozemkový úrad Košice - mesto porušil základné právo navrhovateľov J. K. a A. T. v konaní vedenom pod sp. zn. 6/95, aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a, aby sa ich vec prejedнала v primeranej lehote, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2) Obvodnému pozemkovému úradu Košice - mesto prikazuje konať v konaní sp. zn. 6/95 bez zbytočných prieťahov.

3) Navrhovateľom J. K. a A. T. sa priznáva finančné zadostučinenie každému v sume 220.000.- Sk (slovom dvestodvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Obvodný pozemkový úrad Košice - mesto povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nález.

4) Obvodný pozemkový úrad Košice - mesto je povinný vyplatiť J. K. a A. T. 11.000.- Sk, na účet ich právnej zástupkyne, JUDr. D. S., advokátke so sídlom na Š. , K., do 15 dní od právoplatnosti nález.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti namietali porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nečinnosťou obvodného pozemkového úradu v konaní vedenom pod sp. zn. 6/95-PÚ.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov z hľadiska danosti dôvodov, ktoré by bránili jej prijatiu na ďalšie konania, poukazuje na nasledovné:

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými

môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

V zmysle § 247 ods. 1 OSP sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti tohto zákona v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z citovaných právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľov je daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, akým je aj obvodný pozemkový úrad. Túto právomoc správneho súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia využili svoje oprávnenie iniciovať konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t OSP podaním návrhu na začatie konania z 5. septembra 2007.

Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu namietajúcu porušenie svojho základného práva. Preto každý musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a pred tým než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu.

Z logického výkladu § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že vyčerpaním všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, nemožno rozumieť už samotné podanie posledného z nich oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom. Iná interpretácia by v danej veci mala za následok nežiaducu situáciu, keď by to isté rozhodnutie, resp. postup súčasne preskúmavali ako všeobecný súd, tak aj ústavný súd (m. m. IV. ÚS 177/05).

Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľmi ústavný súd konštatuje, že vo veci sťažovateľov nie je daná jeho právomoc (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol (podobne III. ÚS 59/04 a IV. ÚS 49/04).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadostučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovatelia domáhali jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2007